

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΘΥΜΕΛΗ

ΓΕΝΙΚΑ:

Ο τίτλος «Γύρω από τη Θυμέλη» παραπέμπει άμεσα στο αρχαίο θέατρο και γενικά στην πολιτιστική ζωή της αρχαίας Ελλάδας. Υπάρχουν πολλές δυνατότητες για δημιουργικές δραστηριότητες που να εμπλέκουν παιδιά ηλικίας 7-12 με διαδραστικό και παιγνιώδη τρόπο.

Εισαγωγικό δρώμενο: Μικρό θεατρικό για την αρχαία Θυμέλη

- **Σενάριο:** Παιδιά ντυμένα ως αρχαίοι πολίτες, υποδύονται έναν ποιητή, έναν χορηγό, έναν ηθοποιό και έναν θεατή που εξηγούν τι είναι η θυμέλη και τι ρόλο είχε στο αρχαίο θέατρο.
 - **Διάρκεια:** 5-7 λεπτά
 - **Στυλ:** Ελαφρώς χιουμοριστικό, διαλογικό
-

Δρώμενο με αποσπάσματα από αρχαία τραγωδία/κωμωδία

- **Πρόταση:** Μικρές σκηνές από Ευριπίδη (π.χ. "Ελένη", σε απλοποιημένη μορφή), ή από Αριστοφάνη ("Ειρήνη", "Όρνιθες") – διασκευασμένες για παιδιά.
 - Μπορεί να γίνει και σαν **παντομίμα με αφήγηση** από μεγαλύτερα παιδιά ή δασκάλους.
-

Χοροί εμπνευσμένοι από τον αρχαίο χορό

- **Κυκλικός χορός** γύρω από μια "θυμέλη" (π.χ. μια διακοσμημένη στήλη στη μέση)
 - Κίνηση με απλά βήματα, σε παραδοσιακή μουσική που θυμίζει αρχαίους ρυθμούς (π.χ. λύρα, τύμπανο)
 - Μπορεί να περιλαμβάνει απαγγελία ή ρυθμικό τραγούδι
-

Τραγούδια εμπνευσμένα από την αρχαιότητα

- **Απλά τραγούδια με αρχαιοπρεπή στιχάκια** (σε σύγχρονη μελωδία)
- Εναλλακτικά: Δημιουργία τραγουδιού με τα παιδιά με θέμα τη ζωή στην αρχαία Ελλάδα (θέατρο, σχολείο, Ολύμπιοι θεοί)

Εικαστικά/Κατασκευές

- Παιδιά δημιουργούν προσωπεία (μάσκες) αρχαίου θεάτρου (τραγωδίας/κωμωδίας)
- Φτιάχνουν δάφνινα στεφάνια, μίνι "θυμέλες", ή σκηνικά

Χορωδιακό τραγούδι/ποίηση

- Παιδιά 10-12 ετών μπορούν να απαγγείλουν ή να τραγουδήσουν ως "χορός", με συνοδεία ρυθμού ή μουσικής
- Μπορεί να είναι ποίημα αφιερωμένο στη Θυμέλη ή στο θέατρο

Παρουσίαση με αφήγηση

- Μεγάλοι μαθητές παρουσιάζουν με απλά λόγια την ιστορία του θεάτρου, τη λειτουργία της θυμέλης, τον ρόλο του χορού.

ΣΚΗΝΙΚΟ ΣΤΟ ΠΡΟΑΥΛΙΟ

1. Κεντρική Διάταξη (σαν αρχαίο θέατρο)

- **Κυκλικός χώρος στο κέντρο = Ορχήστρα**
Εκεί τοποθετείται η **Θυμέλη**: ένα κυκλικό "βήμα" ή "βωμός" στο **απόλυτο κέντρο**, π.χ.:
 - ο ένα **υψωμένο στρογγυλό βάθρο**
 - ο στολισμένο με φύλλα δάφνης, ύφασμα λευκό, και ένα λυχνάρι/φλόγα (εικονική)
- **Περιμετρικά της Ορχήστρας**: τα παιδιά-χορός
 - ο μπορούν να κινηθούν κυκλικά, να χορέψουν γύρω από τη Θυμέλη

2. Θέατες & "Κερκίδες"

- Τοποθετείστε τα καθίσματα σε **ημικύκλιο**, σαν τις κερκίδες αρχαίου θεάτρου
 - Αν δεν υπάρχουν καθίσματα, βάλτε **παγκάκια ή χαλάκια/κουβέρτες** για τα παιδιά & γονείς
-

3. Σκηνή (Σκηνικά / Παράσταση)

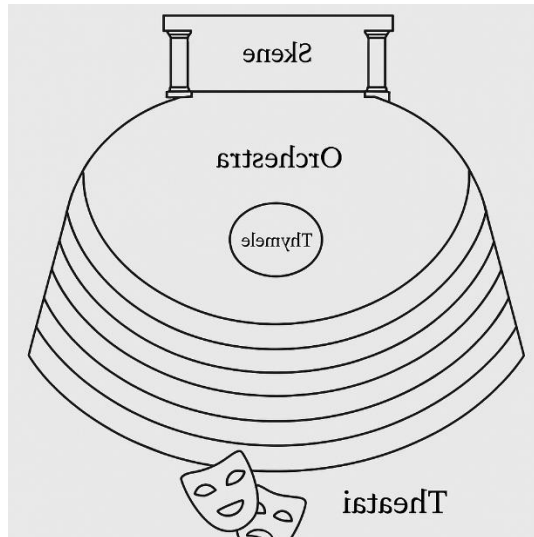
- Αν υπάρχει τοίχος ή φορητή σκηνή:
 - Διακοσμήστε το σαν **Σκηνή** με **στήλες** (κατασκευές από χαρτόνι, αφρώδες, ρολά υγείας!)
 - Προσθέστε αρχαιοελληνικές **μάσκες** ή προσωπεία σε ύφασμα
 - Μπορείτε να γράψετε τον τίτλο «**Γύρω από τη Θυμέλη**» με ελληνική γραμματοσειρά
-

4. Η Θυμέλη

- **Υλικό:** τραπέζι ή σκαμπό, στρογγυλό αν γίνεται
 - **Διακόσμηση:**
 - κόκκινο ή λευκό ύφασμα
 - στέφανος δάφνης
 - ψεύτικη φλόγα (π.χ. με πανί & ανεμιστήρα/φακό)
 - Μπορεί να έχει **τελετουργικό ρόλο** (π.χ. ξεκίνημα γιορτής, προσφορά, ρυθμική κίνηση γύρω της)
-

5. Επιπλέον Εφέ

- **Ήχος:** αν έχετε μεγάφωνα, ήπια αρχαιοπρεπή μουσική στην έναρξη
- **Ρούχα παιδιών:** λευκά ρούχα με ζώνες / σεντόνια ως χιτώνες
- **Μάσκες:** τα παιδιά κρατούν προσωπεία για ρόλους, ή τα έχουν τοποθετήσει δίπλα στην "σκηνή"

ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Αφηγητής:

Μια φορά κι έναν καιρό, γύρω από μια μικρή θυμέλη,
οι άνθρωποι μαζεύτηκαν για να πουν ιστορίες.
Ιστορίες για θεούς και ήρωες,
για ελπίδες και όνειρα,
για μάχες, μα και για την πιο σπουδαία νίκη—
την ειρήνη.

Σήμερα, γύρω από τη δική μας Θυμέλη,
με φωνές παιδιών,
με χορούς και τραγούδια,
αφιερώνουμε τη γιορτή μας στην Ειρήνη.

Γιατί η Ειρήνη είναι το φως που ξυπνά τα όνειρα,
είναι η ανάσα που ενώνει τις καρδιές,
είναι η αρχή κάθε όμορφης ιστορίας.

Σας καλωσορίζουμε...
Γύρω από τη Θυμέλη...
Γύρω από το Φως...
Γύρω από την Ειρήνη.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

. Εισαγωγή – Αφήγηση & Ζωντανή εικόνα (5 λεπτά)

- Ένα ή δύο παιδιά (ως αφηγητές) εξηγούν τι είναι η Θυμέλη και το αρχαίο θέατρο.
- Παράλληλα, περνούν μπροστά παιδιά με προσωπεία (τραγωδίας/κωμωδίας), λύρα, κύμβαλα, και ένα παιδί κρατά επιγραφή: «ΘΥΜΕΛΗ».

Τίτλος: «Μια φορά κι έναν καιρό γύρω από τη Θυμέλη»

(Απαλή μουσική αρχίζει. Τα παιδιά μπαίνουν αργά, ήρεμα, φορώντας χιτώνες ή απλό αρχαιοελληνικό ένδυμα.)
(Στέκονται ημικυκλικά γύρω από ένα κέντρο – τη Θυμέλη.)

Παιδί 1 (ήρεμα, κοιτάζοντας τον θεατή):

Μια φορά κι έναν καιρό...
όχι στα παραμύθια, μα στ' αληθινά...
οι άνθρωποι μαζεύονταν γύρω από κάτι ιερό.

Παιδί 2 (κοιτώντας προς το κέντρο):

Γύρω από μια πέτρα στρογγυλή.
Στο κέντρο της σκηνής.
Την έλεγαν **Θυμέλη**.
Εκεί πρόσφεραν στους θεούς...
και ύστερα... ξεκινούσε η μαγεία!

Παιδί 3 (χαμογελώντας):

Ξεκινούσε το **θέατρο**!
Εκεί γεννήθηκε!
Όχι με φώτα και αυλαίες...
αλλά με φωνές, σώματα και λέξεις...
που πέταγαν ψηλά, ως τα σύννεφα!

Παιδί 4:

Στην Επίδαυρο... στη Δωδώνη... στην Αθήνα.
Οι άνθρωποι καθόντουσαν **κυκλικά**,
και στη μέση έπαιζαν οι ηθοποιοί,
χωρίς σκηνικά...
Μονάχα με μάσκες... λόγο... και μουσική!

Παιδί 1:

Κι η Θυμέλη;

Η Θυμέλη **ήταν η καρδιά.**

Το σημείο όπου χτυπούσε ο ρυθμός της παράστασης.

Το ιερό... το κέντρο!

Παιδί 2 (με φαντασία):

Εκεί καθόταν ο αυλητής...

Με αυλό ή λύρα...

κι ένωνε τη μουσική με το λόγο.

Παιδί 3 (με θαυμασμό):

Εκεί, δίπλα, στεκόταν ο χορός.

Που δεν τραγουδούσε μόνο...

μα έλεγε τα μυστικά του κόσμου...

με λόγια, βήματα και πρόσωπα.

Παιδί 4 (με παιδική σοβαρότητα):

Το θέατρο δεν ήταν μόνο διασκέδαση.

Ήταν μάθημα.

Ήταν γιορτή.

Ήταν **ιερό.**

Παιδί 1 (κλείνοντας):

Κι εμείς σήμερα...

ξαναζωντανεύουμε εκείνη τη μαγεία...

γύρω από τη δική μας Θυμέλη.

Όλα μαζί (δυνατά):

Γύρω από τη Θυμέλη...

παίζουμε, τραγουδάμε, θυμόμαστε!

**(Η μουσική δυναμώνει λίγο και περνούν αργά στη συνέχεια της γιορτής —
π.χ. μουσική, χορός)**

Θεατρικό σκετς: «Η πρώτη παράσταση!» (10 λεπτά)

(7-10 λεπτά, ύφος: χιουμοριστικό και εκπαιδευτικό)

Ρόλοι:

- **Αφηγητής**
- **Ποιητής**
- **Χορηγός**
- **Ηθοποιός**
- **Θεατής**
- **Ιερέας του Διονύσου**
- **[Σκηνή: ένα υποτυπώδες αρχαίο θέατρο. Στη μέση υπάρχει η "θυμέλη" (π.χ. μικρός βωμός ή στήλη)]**
- **Αφηγητής:**
Καλώς ήρθατε στην Αθήνα! Όχι τη σημερινή, αλλά την παλιά... την πολύ παλιά! Εκεί που το θέατρο ήταν γιορτή. Και όλα άρχιζαν... γύρω από τη θυμέλη!
- **(Μπαίνει ο Ποιητής, αγχωμένος, με πάπυρο στο χέρι)**
Ποιητής:
Ω Δία μου! Η γιορτή πλησιάζει και δεν έχω τελειώσει τη νέα τραγωδία! Και πού να βρω χορηγό;
- **(Μπαίνει ο Χορηγός, καλοντυμένος και αλαζόνας)**
Χορηγός:
Ψάχνεις χορηγό; Εγώ, ο Εύπορος, έχω το χρήμα και τη δόξα! Αν το έργο σου είναι καλό... θα πληρώσω! Αλλά θέλω βραβείο, ε;
- **Ποιητής:**
Αν οι θεοί βοηθήσουν, θα γράψω αριστούργημα!
- **(Μπαίνει Ηθοποιός με δραματικό ύφος)**
Ηθοποιός:
Καλημέρα σας! Ήρθα να παίξω στην τραγωδία σας! Έχω φωνή βροντερή και πόζα... βασιλική!
- **(Κάνει υπερβολικό δραματικό στήσιμο και όλοι γελούν)**
- **Χορηγός:**
Χμμ... δεν ξέρω αν θα γελάσει ή θα κλάψει το κοινό!
- **(Μπαίνει ο Θεατής με καλαθάκι, σαν να πιάνει θέση)**
Θεατής:
Εδώ θα κάτσω! Ήρθα από το πρωί να πιάσω καλή θέση. Α! Να δω δράμα, να συγκινηθώ... και να γελάσω στην κωμωδία!
- **(Μπαίνει ο Ιερέας, στέκεται μπροστά στη θυμέλη)**
Ιερέας:
Η παράσταση θα αρχίσει! Όλοι σεβαστείτε τη Θυμέλη, τον ιερό τόπο του θεάτρου. Διόνυσε, προστάτη μας, φώτισέ μας!
- **(Όλοι σκύβουν για λίγο το κεφάλι, ύστερα χαμογελούν προς το κοινό)**
- **Όλοι μαζί (με ενθουσιασμό):**
Η παράσταση αρχίζει! Όλοι... γύρω από τη Θυμέλη!

Χορός κυκλικός

Χορός: Κυκλικός χορός γύρω από τη θυμέλη (7 λεπτά)

- Παιδιά ντυμένα με χιτώνες ή λευκά ρούχα, κρατούν στεφάνια ή πανιά
- Χορεύουν σε κυκλική διάταξη γύρω από ένα «βωμό» (θυμέλη) με ρυθμική μουσική
- Ενδιάμεσα, φωνάζουν αρχαίες λέξεις ή απαγγέλλουν ρυθμικά:
 - ο «Διόνυσε, θεέ του κρασιού!»
 - ο «Θέατρο, χορός, ζωή!»

Ολυμπιακοί Αγώνες

Μπορούν να ενταχθούν **ως θεατρικό ή κινητικό μέρος** της γιορτής και να συνδεθούν θεματικά με την **αρχαία Ελλάδα** και τη **Θυμέλη** ως "κέντρο ιερότητας και εορτής".

Ιδέες για Ενσωμάτωση:

1. Μικροί Ολυμπιονίκες

- Παιδιά-«αθλητές» μπαίνουν στον χώρο **παρελαύνοντας** με ελληνικά χιτώνια και δάφνες
- Κρατούν πινακίδες με τα αγωνίσματα: **δρόμος, άλμα, δίσκος, πάλη** (σε θεατρική μορφή)

2. Αγώνες-Δρώμενα (παραλλαγή)

- **Δρόμος:** μικρή σκυταλοδρομία
- **Άλμα:** άλμα με σχοινί ή αφρώδες
- **Δίσκος:** ρίψη πλαστικού πιάτου
- **Πάλη:** θεατρικό (χωρίς σωματική επαφή – στυλιζαρισμένες κινήσεις)
- Μπορείτε να δώσετε έμφαση στη **συμβολικότητα** και **χιουμοριστικό ύφος**

3. Τελετουργικό Φωτός

- Άναμμα "φλόγας" από Θυμέλη
- Μετάδοση από παιδί σε παιδί, σαν λαμπαδηδρομία

4. Απονομή

- Στεφάνια δάφνης (αληθινά ή χάρτινα)
- Όλοι κερδίζουν — γιορτάζουμε τη συμμετοχή

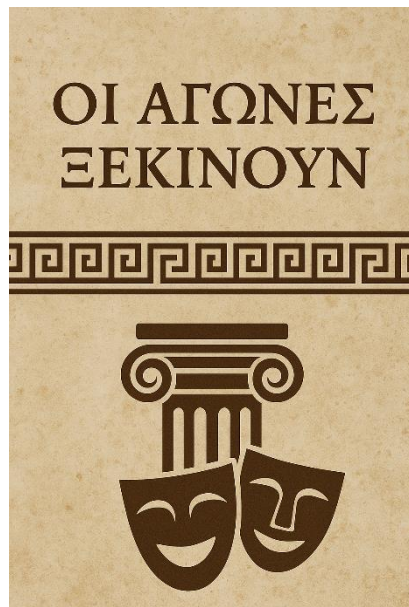
Σύνδεση με Θυμέλη

Η Θυμέλη μπορεί να είναι το σημείο:

- **εκκίνησης** των αγωνισμάτων
- **τερματισμού**
- **ή τελετής απονομής**

Τίτλος: "Οι Αγώνες Ξεκινούν στη Σκιά της Θυμέλης"

(διάρκεια: 5-7 λεπτά)

(Σκηνή: Μπροστά από τη Θυμέλη, παιδιά σε χιτώνες στέκονται σε παράταξη. Μουσική απαλή, τελετουργική)

Αφηγητής (με μικρόφωνο ή καθαρή φωνή):

Στην αρχαία Ελλάδα, όταν ξεκινούσαν οι ιεροί αγώνες, όλα σταματούσαν. Οι άνθρωποι μαζεύονταν γύρω από τη Θυμέλη... για να γιορτάσουν, να τιμήσουν τους θεούς και το σώμα.

(Μπαίνει ένα παιδί με φλόγα – ψεύτικη, υφασμάτινη – και ανάβει "τη Θυμέλη")

Παιδί 1 (λαμπαδηδρόμος):

Με φλόγα φέρνω το φως των Ολυμπιακών Αγώνων.
Από την Ολυμπία... στη Θυμέλη μας!

Παιδί 2 (ντυμένο σαν κήρυκας):

Ακούσατε! Ακούσατε!
Οι ιεροί αγώνες αρχίζουν!
Καλούνται όλοι οι γενναίοι... να δοκιμάσουν τη δύναμη και τη χαρά του σώματος!

(Μικρά αγωνίσματα επί σκηνής ή στο προαύλιο):

- **Δρόμος:** 2-3 παιδιά τρέχουν γύρω από τη Θυμέλη
- **Άλμα:** μικρό "άλμα εις μήκος" με αφρώδες ή ύφασμα
- **Ρίψη "δίσκου":** ένα πλαστικό πιάτο
- **Θεατρική "πάλη":** δύο παιδιά παίζουν με εκφραστικές κινήσεις (χαριτωμένο)

(Καθώς κάθε αγώνισμα τελειώνει, ένα παιδί σηκώνει μικρή πινακίδα με το όνομα του αγωνίσματος)

Αφηγητής:

Και κάθε φορά που ένας αθλητής προσπαθούσε, η Θυμέλη τον ευλογούσε. Όχι γιατί νίκησε, μα γιατί τόλμησε!

Παιδί 3 (σε ρόλο ιερέα ή χορού):

Ας στεφανώσουμε τους Ολυμπιονίκες... με δάφνη και φως!

(Απονομή: κάθε παιδί παίρνει στεφάνι ή κορδέλα. Όλοι χαιρετούν γύρω από τη Θυμέλη)

Όλα τα παιδιά μαζί:

Γύρω από τη Θυμέλη...

γιορτάζουμε σώμα, ψυχή και χαρά!

Πρόταση για υπόκρουση:

- Απαλή αρχή με αρχαιοπρεπείς ήχους (λύρα, τύμπανο)
 - Ρυθμική άνοδος με κρουστά καθώς ξεκινούν οι «αγώνες»
 - Χαρούμενο τελείωμα με φλογερή φαντασία (τύπου pan flute, λύρα, hand percussion)
-

Εναλλακτικές για έτοιμα κομμάτια

"Delphic Hymn to Apollo" (ανασύνθεση αρχαίας ελληνικής μουσικής)

🐦 ΔΡΩΜΕΝΟ: «Οι Όρνιθες του Αριστοφάνη... πετούν στο σχολείο!»

Διάρκεια: ~6 λεπτά

Ηλικία: 7-12

Ρόλοι:

- 2 άνθρωποι (Πεισέταιρος & Ευελπίδης)
 - 1 αφηγητής
 - 4-6 πουλιά (με μάσκες/φτερά)
 - 1 αρχηγός πουλιών (Τσαλαπετεινός)
-

☐ ΣΚΗΝΗ:

Μια μεγάλη φωλιά στο κέντρο, γύρω φύλλα-χαρτόνια, «δέντρα» και οι πουλί-μαθητές κάθονται «κουρνιασμένοι». Πεισέταιρος και Ευελπίδης μπαίνουν από το πλάι, ψάχνοντας...

ΚΕΙΜΕΝΟ:

Αφηγητής (μπροστά στη σκηνή):

Κάποτε, στην αρχαία Αθήνα...

Δύο φίλοι... βαρέθηκαν τους καβγάδες, τους νόμους και τη βαβούρα της πόλης.

Και τι έκαναν; Μια τρέλα!

Αποφάσισαν να βρουν μια... χώρα στον ουρανό!

Να ζήσουν εκεί... **μαζί με τα πουλιά!**

(ή   Ποιητική Εισαγωγή για τις "Όρνιθες")

Αφηγητής 1 (ήρεμα):

Σε χρόνους μακρινούς, παλιούς,
στην πόλη την τρανή των Αθηναίων,
δυο άνθρωποι ονειρεύτηκαν αλλιώς...
μια χώρα δίχως φθόνο και πολέμους.

Αφηγητής 2 (ονειροπόλα):

Μια χώρα όχι με ανθρώπους και φωνές...
μα με πουλιά, με πέταγμα, με θάρρος!
Να ζουν ψηλά, να χτίσουν στις σκιές
μια πολιτεία πάνω απ' κάθε βάρος.

Αφηγητής 1 (με ένταση):

Και την ονόμασαν... **Νεφελοκοκκυγία!**
Πόλη των σύννεφων, φτερών και ποίησης,
όπου τα πάντα κυβερνούν...
οι Όρνιθες με τέχνη κι ευφυΐα!

Αφηγητής 2 (με χιούμορ):

Ο Αριστοφάνης γέλασε πολύ,
μαζί και οι θεοί κι οι θεατές του.
Γιατί στη σάτιρα, στην τρέλα και στη φαντασία,
κρύβεται πάντα... **η πιο βαθιά αλήθεια!**

(Μπαίνουν στη σκηνή οι δύο φίλοι, με τα σακίδια τους.)

Πεισέταιρος:

Ευελπίδη, κουράστηκα! Περπατάμε ώρες!

Ευελπίδης:

Μα πού θα βρούμε χώρα να μη φωνάζουν όλοι;
Ούτε πολιτικοί, ούτε συμβούλια, ούτε δασκάλες με τετράδια;

Πεισέταιρος:

Εδώ μυρίζει... φύση! Και κάπου άκουσα... τσίου!

(Ξαφνικά, εμφανίζονται πουλιά με πολύχρωμες μάσκες, τινάζουν φτερά.)

Πουλί 1:

Ποιοι είστε εσείς που πατάτε στα κλαδιά μας;

Πουλί 2:

Εδώ είναι χώρα των φτερωτών!

Πεισέταιρος (με θαυμασμό):

Μα τι ωραία που είστε!

Θέλουμε να μείνουμε εδώ! Να φτιάξουμε μια νέα πόλη...
μια πολιτεία στον ουρανό!

(Μπαίνει ο Τσαλαπετεινός με στέμμα από φτερά.)

Τσαλαπετεινός:

Χμ... άνθρωποι με όνειρα;

Δεν μου φαίνεστε επικίνδυνοι...

Αλλά για να μείνετε εδώ... πρέπει να μάθετε να ζείτε σαν πουλιά!

(Όλα τα πουλιά αρχίζουν ένα χορευτικό/τραγουδάκι, ρυθμικά και απλό.)

Πουλιά (χορεύοντας – μπορεί να είναι τραγουδάκι):

♪ Τι τσίου, τι κελάηδημα,

τι πέταγμα ψηλά!

Εδώ η ειρήνη ζει ξανά

στα σύννεφα, παιδιά! ♪

Ευελπίδης (χειροκροτώντας):

Αυτό είναι ζωή! Χωρίς καβγάδες, μόνο χορό και φτερά!

Πεισέταιρος:

Να φτιάξουμε λοιπόν την πόλη **Νεφελοκοκκυγία!**

Την πολιτεία των πουλιών!

Τσαλαπετεινός:

Μόνο με έναν όρο:

Να σεβαστείτε τη φύση, να πετάτε ελεύθερα,
και να γελάτε όπως στις κωμωδίες του Αριστοφάνη!

Αφηγητής (μπαίνει στο κέντρο):

Έτσι ξεκίνησε μια φτερωτή πολιτεία...

Όπου τα παιδιά... οι άνθρωποι... και τα πουλιά...

πέταξαν μαζί στον ουρανό της φαντασίας!

Όλοι μαζί:

☞ "Ζήτω το θέατρο και οι Όρνιθες!" ☞

💡 Συνοδευτικά στοιχεία:

- Μπορεί να μπει απλή μουσική υπόκρουση (λύρα/τύμπανο ή ελαφριά κωμική).
- Τα παιδιά-πουλιά μπορούν να φορούν χρωματιστά φτερά, μάσκες ή καπέλα.
- Μπορεί να ακολουθήσει χορός από την ομάδα.

Η Ωραία Ελένη – Μύθος και Μοίρα

Διάρκεια: 4-5 λεπτά

Ρόλοι:

- Αφηγητής (1 ή 2)
- Ελένη
- Πάρης
- Μενέλαος
- Ήρα – Αθηνά – Αφροδίτη (οι θεές μπορούν να είναι μία ή περισσότερες)
- Προαιρετικά: μικρός Χορός ή Παιδιά με μάσκες

[1. ΑΦΗΓΗΣΗ – ΕΙΣΑΓΩΓΗ]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Στην όμορφη Σπάρτη ζούσε μια βασίλισσα, που η ομορφιά της λέγαν πως ήταν δώρο θεϊκό.

Ήταν η Ελένη. Κι η μοίρα της... θα άλλαζε τον κόσμο.

(Φως στην Ελένη, μόνη στη σκηνή. Κοιτάζει μακριά)

[2. Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΙ]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Μα κάπου αλλού, τρεις θεές τσακώνονταν: Ήρα, Αθηνά, Αφροδίτη.
Ποια είναι η ομορφότερη; Ρώτησαν τον Πάρι, τον πρίγκιπα της Τροίας.

(Σκηνή με τις θεές γύρω απ' τον Πάρι)

ΘΕΕΣ (μαζί ή εναλλάξ):

Διάλεξε εμένα!
Όχι, εμένα!
Αν διαλέξεις εμένα, θα σου χαρίσω... την πιο όμορφη γυναίκα του κόσμου.

ΠΑΡΙΣ (με σκέψη):

Διαλέγω... την Αφροδίτη!

[3. Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Κι έτσι ο Πάρις ταξίδεψε στη Σπάρτη.
Είδε την Ελένη... και την πήρε μαζί του στην Τροία.

(Ελένη και Πάρις αποχωρούν από τη μία πλευρά της σκηνής)

[4. Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΘΥΜΩΝΕΙ]

(Μπαίνει ο Μενέλαος)

ΜΕΝΕΛΑΟΣ (έντονα):

Μου πήραν τη γυναίκα μου!
Ο πόλεμος ξεκινά!

[5. ΜΗΝΥΜΑ & ΤΕΛΟΣ]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Κι έτσι ξεκίνησε ο Τρωικός Πόλεμος.
Για μια γυναίκα... για μια υπόσχεση... για την τιμή.

(Όλοι οι χαρακτήρες στέκονται μαζί)

ΕΛΕΝΗ (απαλά):

Δεν διάλεξα εγώ τον πόλεμο.
Μα έγινα αιτία του.
Ίσως γιατί... η ομορφιά δεν είναι πάντα δώρο. Είναι και σταυρός.

[6. ΧΟΡΟΣ / ΚΙΝΗΣΗ – ΦΙΝΑΛΕ]

(Μουσική υπόκρουση – απαλή, λυρική. Όλα τα παιδιά κάνουν κυκλικό ή αργό
θεατρικό χορό, ίσως με πανιά ή μάρσκες)

☞ ΔΡΩΜΕΝΟ: «Ειρήνη Αριστοφάνη»

Ρόλοι:

- **Αφηγητής**
 - **Τρυγαίος** (ο ήρωας)
 - **Σκαθάρι** (το «ουράνιο όχημα»)
 - **Δούλοι** (2-3 παιδιά)
 - **Θεοί/Αγγελος/Ερμής** (προαιρετικοί ρόλοι)
 - **Ειρήνη** (πρόσωπο ή σύμβολο - βγαίνει στο τέλος)
 - **Πόλεμος** (αν προστεθεί, παίζει κωμικά)
-

☞ □ [Αρχή – Αφήγηση]

Αφηγητής:

Πολύ παλιά, τότε που οι θεοί ζούσαν ψηλά στον Όλυμπο
κι οι άνθρωποι ζούσαν με φόβο και μάχες...
ένας άντρας στην Αθήνα είχε ένα παράξενο όνειρο:
να φέρει την Ειρήνη πίσω στη Γη!

(ή ☞ □ Ποιητική Εισαγωγή για την "Ειρήνη" του Αριστοφάνη)

Αφηγητής (με ελπίδα και καθαρή φωνή):

Σε χρόνια πολέμου, γεμάτα κραυγές,
ένας άνθρωπος μόνος κοιτάει προς τον ουρανό.
Καβαλάει ένα σκαθάρι, ψηλά στους θεούς,
για να βρει την Ειρήνη... που χάθηκε εδώ και καιρό.

Αφηγητής 2 (ήρεμα, σαν ευχή):

Ο Αριστοφάνης γελά... μα και πονά,
γιατί ξέρει πως η ειρήνη δεν είναι όνειρο μακρινό.
Είναι φτερό στον άνεμο,
που όλοι μαζί μπορούμε να κρατήσουμε ζωντανό.)

(Μπαίνει ο **Τρυγαίος** τρέχοντας και μιλά στο κοινό.)

👤 [Τρυγαίος – Μονόλογος]

Τρυγαίος:

Φτάνει πια! Φτάνει με τους πολέμους, τις φωνές, τις καταστροφές!
Δεν έχω πια σταφύλια για κρασί, ούτε ελιές για λάδι!
Θα πάω στον Όλυμπο να βρω την Ειρήνη με τα ίδια μου τα χέρια!

(Κοιτά πίσω του.)

Τρυγαίος:

Ε, σκαθάρι! Έτοιμο το... ιπτάμενο ταξί;

🪲 [Σκαθάρι – Χιούμορ]

(Μπαίνει παιδί με φτερά ή χάρτινο σκαθάρι.)

Σκαθάρι (αστεία):

Καύσιμα τρώω... κοπριά!
Ανεβαίνεις; Θα σε πετάξω ψηλά σαν αετός!

(Ο Τρυγαίος "καβαλάει" το σκαθάρι – μπορεί να γίνει με πανί, χαρτόνι ή μμητική κίνηση.)

☁️ [Σκηνή στον Όλυμπο – με τους θεούς]

(Στον «Όλυμπο» είναι οι δούλοι που έχουν φυλακίσει την Ειρήνη – μέσα σε πανί ή πίσω από κουτί.)

Τρυγαίος:

Πού είναι η Ειρήνη; Γιατί την κρύβετε;

Δούλος 1:

Ο Πόλεμος τη φυλάκισε, κι εμείς την κρατάμε με πέτρες και λόγια βαριά.

Δούλος 2:

Μόνο αν βοηθήσουν όλοι οι άνθρωποι... μπορεί να ελευθερωθεί!

🦋 [Ελευθέρωση της Ειρήνης – συμμετοχή παιδιών]

Τρυγαίος:

Τότε... Βοηθήστε με, φίλοι!

Τραβήξτε το πανί! Χτυπήστε τύμπανα! Φωνάξτε όλοι:

"Ειρήνη! Ειρήνη!"

(Όλα τα παιδιά βοηθούν. Βγαίνει η **Ειρήνη**, ντυμένη στα λευκά, με άνθη ή περιστέρια.)

🦋 □ [Φινάλε – Μήνυμα]

Ειρήνη:

Ευχαριστώ που με ξυπνήσατε απ' τον ύπνο μου.

Όταν οι άνθρωποι ενώνονται,

ο ήλιος λάμπει, και τα παιδιά μπορούν να παίζουν ξέγνοιαστα...

Τρυγαίος:

Ας γυρίσουμε πίσω, με σταφύλια, κρασί, και τραγούδι!

(τραγούδι-χορός)

🦋 Τίτλος: «Η Περσεφόνη και η Άνοιξη»

✍ Διάρκεια: 4-5 λεπτά

✍ Ρόλοι:

- Αφηγητής
 - Περσεφόνη
 - Δήμητρα (μητέρα)
 - Άδης
 - Ερμής
 - Λουλούδια (χορός παιδιών)
 - Ήλιος (παιδί με φως ή κορδέλα)
-

🦋 [1. ΕΝΑΡΞΗ – ΑΦΗΓΗΣΗ]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Μια φορά κι έναν καιρό, η όμορφη Περσεφόνη, κόρη της Δήμητρας, μαζευε λουλούδια στην εξοχή...
Ήταν χαρούμενη και γελούσε με τα λουλούδια, τον ήλιο και τη γη!

(Η Περσεφόνη μπαίνει χαρούμενη στη σκηνή, μαζεύει λουλούδια – παιδιά κάνουν τα λουλούδια και κουνιούνται απαλά)

● **[2. Ο ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ]**

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Μα κάτω απ' τη γη την παρακολουθούσε ο Άδης, ο βασιλιάς του Κάτω Κόσμου...
Ήθελε την Περσεφόνη κοντά του.

(Μπαίνει ο Άδης με σκοτεινή φορεσιά)

ΑΔΗΣ (χαμηλή φωνή):

Θα την πάρω στο βασίλειό μου, να γίνει βασίλισσά μου.

(Πλησιάζει και «παίρνει» την Περσεφόνη, την οδηγεί εκτός «σκηνής»)

☁ □ **[3. Ο ΘΡΗΝΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ]**

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Η Δήμητρα την έψαχνε παντού. Κανείς δεν της έλεγε πού είναι.

(Μπαίνει η Δήμητρα θλιμμένη)

ΔΗΜΗΤΡΑ (λυπημένη):

Παιδί μου, πού είσαι; Όλος ο κόσμος μαράθηκε χωρίς εσένα...

(Τα λουλούδια πέφτουν στο έδαφος, ο ήλιος φεύγει)

* □ **[4. Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ]**

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Οι θεοί λυπήθηκαν τη Δήμητρα. Ο Ερμής πήγε στον Άδη.

(Μπαίνει ο Ερμής με φτερά ή ραβδί)

ΕΡΜΗΣ:

Ο Δίας διέταξε: η Περσεφόνη θα ανεβαίνει στη μητέρα της έξι μήνες το χρόνο!

(Η Περσεφόνη επιστρέφει. Η Δήμητρα την αγκαλιάζει)

ΔΗΜΗΤΡΑ (χαρούμενη):

Η Άνοιξη επέστρεψε μαζί σου, παιδί μου!

(Τα λουλούδια σηκώνονται, ο ήλιος εμφανίζεται, όλοι χορεύουν κυκλικά)

🎭 [5. ΧΟΡΟΣ – ΦΙΝΑΛΕ]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Έτσι, από τότε, όταν η Περσεφόνη ανεβαίνει στη μητέρα της, όλα ανθίζουν ξανά...
Κι όταν επιστρέφει στον Άδη, έρχεται ο χειμώνας.

♪ (χορός με θέμα την άνοιξη)

Οι εννέα μούσες

🎭 **Γιατί ταιριάζει με τη Θυμέλη:**

- Η **Θυμέλη** είναι ο βωμός στο κέντρο της ορχήστρας του αρχαίου θεάτρου – **σύμβολο αφιέρωσης στους θεούς**, κυρίως στον Διόνυσο, θεό του θεάτρου.
- Οι **9 Μούσες** είναι θεότητες **της τέχνης, του λόγου, της μουσικής και της ποίησης** – δηλαδή όλων όσων γίνονται γύρω από τη Θυμέλη!
- Η παρουσία τους **υμνεί τις τέχνες και τον πολιτισμό**, όπως ακριβώς και η γιορτή.
- Κάθε Μούσα μπορεί να **παρουσιαστεί με μια μικρή κίνηση ή πράξη** (ποίηση, μουσική, χορό, υποκριτική, αστρονομία κλπ).
- Μπορεί να γίνει ένας **χορός των Μουσών γύρω από τη Θυμέλη**, συμβολίζοντας την έμπνευση και τη δημιουργία που ξεκινούν από το κέντρο της τέχνης.

- Τα παιδιά μπορούν να πουν **μικρά ποιητικά κομμάτια** ή να **συνοδέψουν με ήχο/μουσική/χορό**.
-

📖 «Οι 9 Μούσες Ξυπνούν την Τέχνη»

□ **Διάρκεια: 5 λεπτά**

🖋️ **Ρόλοι:**

- Αφηγητής
 - Οι 9 Μούσες:
 - Καλλιόπη (επική ποίηση)
 - Κλειώ (ιστορία)
 - Ερατώ (ερωτική ποίηση)
 - Ευτέρπη (μουσική)
 - Μελπομένη (τραγωδία)
 - Πολύμνια (ὕμνοι)
 - Τερψιχόρη (χορός)
 - Θάλεια (κωμωδία)
 - Ουρανία (αστρονομία)
 - (Προαιρετικά) Μικρός χορός παιδιών ή χορευτές
-

🎬 [1. ΕΝΑΡΞΗ – ΑΦΗΓΗΤΗΣ]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Πριν από πολύ καιρό, στους λόφους του Ολύμπου και τις σπηλιές του Ελικώνα, γεννήθηκαν 9 αδερφές – φωτεινά πλάσματα γεμάτα έμπνευση.

Οι Μούσες!

Κι όταν εμφανίζονται, γεννιέται... η Τέχνη!

(Μια-μια οι Μούσες μπαίνουν στη σκηνή χορευτικά, με μουσική υπόκρουση)

🌟 [2. ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ]

(Κάθε Μούσα κάνει ένα βήμα μπροστά και λέει τον στίχο της)

ΚΑΛΛΙΟΠΗ:

Εγώ είμαι η Καλλιόπη, η φωνή των ηρώων και των ποιητών!

ΚΛΕΙΩ:

Εγώ είμαι η Κλειώ, γράφω την Ιστορία για να μην ξεχνάμε!

ΕΡΑΤΩ:

Εγώ είμαι η Ερατώ, τραγουδώ την αγάπη και το πάθος.

ΕΥΤΕΡΠΗ:

Εγώ είμαι η Ευτέρπη, η Μούσα της μουσικής, του φλάουτου και του τραγουδιού.

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ:

Εγώ είμαι η Μελπομένη, η Τραγωδία, που μιλά για τη σοβαρότητα της ζωής.

ΠΟΛΥΜΝΙΑ:

Εγώ είμαι η Πολύμνια. Μέσα από τους ύμνους μου μιλώ στους θεούς.

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ:

Εγώ είμαι η Τερψιχόρη και όταν χορεύω, όλη η γη ανασαίνει!

ΘΑΛΕΙΑ:

Εγώ είμαι η Θάλεια και φέρνω το γέλιο και την κωμωδία!

ΟΥΡΑΝΙΑ:

Κι εγώ είμαι η Ουρανία, παρατηρώ τ' αστέρια και μιλάω για τα μυστικά του σύμπαντος!

✱ [3. ΚΟΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ – ΤΕΛΙΚΗ ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ]

ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ:

Είμαστε οι Μούσες, φωνή της έμπνευσης,
Στο λόγο, στη μουσική, στο γέλιο και στο χορό.
Χωρίς εμάς, η ζωή είναι σιωπή.
Μα με εμάς... όλα ανθίζουν!

🕺 [4. ΦΙΝΑΛΕ – ΧΟΡΟΣ]

Απόλλωνας

☛ Γιατί ταιριάζει ο Απόλλων με τη Θυμέλη:

Η **Θυμέλη** είναι ο ιερός βωμός στο αρχαίο θέατρο, στο κέντρο της ορχήστρας, γύρω από τον οποίο αναπτύσσεται η **τέχνη, η λατρεία και η μουσική**.

Ο **Απόλλωνας**, από την άλλη:

- Είναι **θεός της μουσικής, της ποίησης, της μαντείας και της αρμονίας**.
- Λατρευόταν μαζί με τον **Διόνυσο** σε πολλά θέατρα, σαν **δύο όψεις** της τέχνης (ο Απόλλων η λογική αρμονία – ο Διόνυσος η έκσταση και το πάθος).
- Το **λύριο** (λύρα) και η **μαντική** του τέχνη ενέπνευσαν την **αρχαία δραματουργία**.

✦ Πώς μπορεί να ενταχθεί:

1. **Σαν ένα μικρό δράμα:**
 - Ο Απόλλωνας εμφανίζεται με τη λύρα του.
 - Διδάσκει στις Μούσες ή εμπνέει ένα παιδί-ποιητή.
 - Αντιπαραβάλλεται με τον Διόνυσο για το ποιος είναι «ο πατέρας της τέχνης».
2. **Σαν ποιητική εισαγωγή ή κλείσιμο:**
 - Παιδί-Απόλλωνας υμνεί τη μουσική και τον λόγο.
 - Η Θυμέλη «φωτίζεται» με τον ήλιο του Απόλλωνα.
3. **Μουσικό δράμα:**
 - Συνοδεύεται από παιδική λύρα, ήχους και τραγούδι.
 - Τα παιδιά μπορούν να χορέψουν σαν "ήχοι της λύρας".

📖 Τίτλος: «Ο Απόλλωνας, Φως και Μουσική»

□ **Διάρκεια: 4-5 λεπτά**

✍ Ρόλοι (7-8 παιδιά):

- Αφηγητής
- Απόλλωνας
- Μούσα (Ευτέρπη ή Τερψιχόρη)
- Άρτεμις

- Μαντείο Δελφών (1-2 παιδιά)
 - Ήλιος (παιδί με στεφάνι ή φως)
 - Χορός παιδιών (προαιρετικός)
-

[1. ΕΝΑΡΞΗ – ΑΦΗΓΗΣΗ]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Στον Όλυμπο, ανάμεσα στους θεούς, γεννήθηκε ο Απόλλωνας.
Θεός του φωτός, της μουσικής, της τέχνης και της μαντείας.
Παντού όπου πήγαινε, έφερνε αρμονία... και ήλιο!

(Μπαίνει στη σκηνή ο Απόλλωνας, κρατώντας λύρα. Φωτίζεται από ένα παιδί-Ήλιο)

[2. ΣΚΗΝΗ: Ο ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ ΜΙΛΑ]

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ:

Εγώ είμαι ο Απόλλωνας.
Φέρνω φως, μουσική και προφητείες.
Στη λύρα μου γεννιούνται μελωδίες,
και στο μαντείο μου, οι άνθρωποι βρίσκουν σοφία.

[3. ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΜΟΥΣΑΣ]

ΜΟΥΣΑ:

Απόλλωνα, φίλε της τέχνης,
Παίξε για εμάς! Χάρισε μας φως και ρυθμό!

(Ο Απόλλωνας παριστάνει ότι παίζει λύρα, ακούγεται απαλή μουσική υπόκρουση)

(Τα παιδιά του χορού κάνουν κυκλική κίνηση, σαν ήλιοι)

[4. ΜΑΝΤΕΙΟ ΔΕΛΦΩΝ]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Ο Απόλλωνας βρήκε σπίτι στους Δελφούς.
Το μαντείο του, διάσημο σε όλη την Ελλάδα.
Εκεί μιλούσε η Πυθία, με σοφά λόγια των θεών.

ΜΑΝΤΕΙΟ (παιδιά):

Όποιος ζητάει φως και αλήθεια,
τον οδηγεί ο Απόλλωνας!

○ [5. ΤΕΛΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ – ΑΡΤΕΜΙΣ]

ΑΡΤΕΜΙΣ (δίδυμη αδελφή):

Αδερφέ μου Απόλλωνα,
Φέρνεις μέρα, εγώ τη νύχτα.
Μα κι οι δυο μαζί, χαρίζουμε ισορροπία στον κόσμο!

(Απόλλωνας και Άρτεμις κάνουν υπόκλιση)

☞ [6. ΦΙΝΑΛΕ – ΧΟΡΟΣ ή ΤΡΑΓΟΥΔΙ]

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ:

Απόλλωνα, φως και μουσική!
Ζωντανεύεις τον κόσμο με μελωδία και σοφία!

(Ξεκινά χαρούμενη μουσική υπόκρουση – σύντομος χορός ή κυκλική κίνηση)

☀ «Ο Απόλλωνας και το Φως της Τέχνης» (2)

(θεατρικό δρώμενο με παιδιά – για προαύλιο ή σκηνή)

☐ **Ρόλοι:**

- **Αφηγητής** (ή 2 παιδιά)
- **Απόλλωνας**
- **Μούσα** (1 παιδί ή και 2-3)
- **Χορός παιδιών** (χορευτές/μουσικοί)
- **Η Θυμέλη** (ένα παιδί ή σύμβολο-αντικείμενο στο κέντρο)

🗨️ □ Αφηγητής:

Στην αρχή, δεν υπήρχε σκηνή, ούτε φως...
Μονάχα η σιγή των ανθρώπων.
Όσπου, από τον Όλυμπο, με φτερωτό άρμα,
κατέβηκε ο Απόλλωνας.

(♪) Μουσική απαλή – μπορεί να είναι φλάουτο ή αρχαιοελληνικό στυλ – π.χ. [Lyra of Apollo - Ancient Greek Music](#)

☀️ Εμφανίζεται ο Απόλλωνας, κρατώντας λύρα, περπατά αργά γύρω από τη Θυμέλη.

Απόλλωνας (ποιητικά):

Εγώ είμαι ο Απόλλωνας,
θεός του φωτός, του λόγου και της μουσικής.
Με τη λύρα μου υφαίνω τον ήχο του κόσμου,
και καλώ τις Μούσες να ξυπνήσουν...

🎶 Μπαίνουν 2-3 Μούσες με απαλή κίνηση.

Μούσα 1:

Απόλλωνα, δάσκαλε και οδηγέ,
εσύ μας δίδαξες πως η τέχνη
γεννιέται εκεί... γύρω απ' τη Θυμέλη.

Μούσα 2:

Εκεί που ο λόγος γίνεται τραγούδι,
και το τραγούδι... ψυχή.

🌟 Ο Απόλλωνας πλησιάζει τη Θυμέλη (αντικείμενο ή παιδί στο κέντρο)

Απόλλωνας:

Εσύ, Θυμέλη, ιερή,
βωμέ του θεάτρου και της ζωής...
σε σένα αφιερώνουμε τη φωνή,
τη λύρα, το χορό και το φως.

Ο Χορός παιδιών μπαίνει και χορεύει γύρω από τη Θυμέλη με κύκλο (αργά, αρμονικά)

Χορός (φωνές μαζί):

Η τέχνη γεννιέται εδώ,
εκεί που η καρδιά σιωπά και μιλά.
Με τον Απόλλωνα φως,
κι εμείς... φωνή του κόσμου.

Κλείσιμο – Αφηγητής:

Κι έτσι ξεκίνησαν όλα.
Με λύρα, φως και χορό...
Από τη Θυμέλη, για όλη τη γη.
Η τέχνη, σαν ήλιος, δεν σβήνει ποτέ.

Πόλεμοι

Τίτλος: «Η Μάχη για το Φως»

Διάρκεια: 4 λεπτά

Ρόλοι: Αφηγητής, Δαρείος, Μιλτιάδης, Έλληνες (5-10 παιδιά), Πέρσες (5-10 παιδιά), Μαραθωνοδρόμος

Μουσική Υπόκρουση: Επική ή τυμπανιστική μουσική σε χαμηλή ένταση για δραματικότητα (π.χ. [Epic War Drums - YouTube Instrumental])

[1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ – ΑΦΗΓΗΤΗΣ]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Ήταν μια φορά κι έναν καιρό,
που ο κόσμος φοβόταν ένα σκοτεινό βασιλιά:
τον Δαρείο, της Περσίας τον αφέντη.
Ήθελε να κυβερνήσει τη μικρή, φωτεινή Ελλάδα...

[2. ΣΚΗΝΗ 1 – Ο ΔΑΡΕΙΟΣ]

ΔΑΡΕΙΟΣ (προχωρά αργά με ύφος δυναμικό):

Ελάτε να γονατίσετε!
Είμαι πολλοί και δυνατοί!
Η Ελλάδα είναι μικρή. Δεν έχει ελπίδα!

(Οι Πέρσες μπαίνουν από τη μία πλευρά με βηματισμό)

[3. ΣΚΗΝΗ 2 – Ο ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ]

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ (δυνατά):

Η ελπίδα δεν μετριέται με αριθμούς!
Έχουμε καρδιά. Έχουμε πατρίδα.
Κι όταν κινδυνεύει η λευτεριά...
Πολεμάμε!

(Οι Έλληνες βγαίνουν από την άλλη πλευρά με βήμα αποφασιστικό)

[4. ΣΚΗΝΗ 3 – ΜΑΧΗ (ΚΙΝΗΣΗ & ΜΟΥΣΙΚΗ)]

(Μουσική ανεβαίνει. Τα παιδιά συγκρούονται σε χορευτική κίνηση — κύκλοι, προώθηση, υποχώρηση. Τύμπανα ρυθμικά. Στο τέλος, οι Έλληνες υψώνουν ασπίδες.)

[5. ΣΚΗΝΗ 4 – Ο ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΣ]

(Ένα παιδί τρέχει ανάμεσά τους.)

ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΣ (δυνατά):

Νενικήκαμεν! Η Ελλάδα είναι ελεύθερη!

[6. ΤΕΛΟΣ – ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΕ ΧΟΡΟ]

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ (φωνάζοντας σε κύκλο):

Το φως δεν σβήνει!
Η Ελλάδα πάντα θα τραγουδά ελεύθερη!

(Τελευταία μουσική κορύφωση – μικρός κυκλικός χορός με απλά βήματα)

Περσικοί πόλεμοι

Οι Περσικοί Πόλεμοι μπορούν να ενταχθούν στη γιορτή «Γύρω από τη Θυμέλη», αρκεί να παρουσιαστούν μέσα από το πρίσμα του αρχαίου θεάτρου και των αξιών που προβάλλει η Θυμέλη ως σύμβολο.

Γιατί ταιριάζουν:

- Η Θυμέλη συμβολίζει τον πυρήνα της σκηνικής δράσης και της συλλογικής μνήμης. Οι αρχαίοι τραγωδοί (Αισχύλος, Σοφοκλής) έγραφαν έργα εμπνευσμένα από τη θυσία, την ελευθερία, τον ηρωισμό — όλα αυτά αποτυπώνονται στον Περσικό Πόλεμο.
- Ο Αισχύλος, που πολέμησε στον Μαραθώνα, έγραψε τις *Πέρσες*, το πρώτο σωζόμενο ιστορικό δράμα, όπου υμνείται η ελευθερία και η δημοκρατία.
- Το δρώμενο μπορεί να αναδείξει την ενότητα των Ελλήνων, τη δύναμη του λαού και την πνευματική αναγέννηση που ακολούθησε — όλα θέματα που αντηχούν μέσα από τη Θυμέλη.

Πώς να το εντάξεις:

- Σαν θεατρικό στιγμιότυπο εμπνευσμένο από τους *Πέρσες* του Αισχύλου, χωρίς πολεμική βία, με έμφαση στη λύπη της ήττας και τη σοφία της ειρήνης.
- Μπορεί να προηγηθεί ένα μικρό ποίημα/αφήγηση από τα παιδιά:
"Γύρω απ' τη Θυμέλη στεκόμαστε ξανά,
να διδαχθούμε από τις πράξεις των ανθρώπων...
Γιατί το Θέατρο θυμάται,
και η Θυμέλη μιλά."
- Μπορεί να καταλήξει σε χορό ειρήνης ή ενότητας.

Δρώμενο εμπνευσμένο από τους Πέρσες του Αισχύλου

Για 6-8 παιδιά — με αφηγητή, χορό και βασιλικά πρόσωπα

Διάρκεια: 4-5 λεπτά

Μουσική υπόκρουση (προαιρετικά): αργό, δραματικό θέμα, π.χ. ήχοι ταμπούρλου και αρχαίων κρουστών

Σκηνικά/κοστούμια: Μαύρες ή σκούρες στολές για τον «χορό των Περσών», βασιλικά ρούχα για την Άτοσσα.

Πρόσωπα:

- Αφηγητής

- **Άτοσσα** (μητέρα του Ξέρξη, βασίλισσα της Περσίας)
 - **Αγγελιοφόρος**
 - **Φάντασμα του Δαρείου**
 - **Χορός Περσών (3-4 παιδιά)**
-

Κείμενο:

Αφηγητής:

Γύρω από τη Θυμέλη στεκόμαστε ξανά.
Κι ο λόγος σήμερα, δεν είναι γέλιο...
Είναι μνήμη.
Γιατί το Θέατρο θυμάται.
Και διηγείται...

(Ο χορός μπαίνει αργά, κυκλικά. Σκύβει το κεφάλι.)

Χορός (μαζί):

Χάθηκε ο στρατός μας...
Χάθηκε η ελπίδα μας...
Γυρίζει ο Ξέρξης μονάχος...
Πόνος στη χώρα μας...

(Μπαίνει η Άτοσσα, αγέρωχη και θλιμμένη.)

Άτοσσα:

Είδα όνειρο φριχτό τη νύχτα...
Δύο γυναίκες, μία με στολή Περσική,
η άλλη με Ελληνική...
Σκίζονταν, μάλωναν, έπεφταν...
Και ο γιος μου ο Ξέρξης... τις έσερνε.
Μα η μία, η ελεύθερη...
τον έριξε κάτω.

(Μπαίνει ο Αγγελιοφόρος λαχανιασμένος)

Αγγελιοφόρος:

Βασίλισσα! Καταστροφή!
Στη Σαλαμίνα... τα καράβια χάθηκαν!
Ο ελληνικός στόλος νίκησε.
Και ο λαός τους... πανηγυρίζει!
Με λιγότερους... νίκησαν!
Με καρδιά. Με πατρίδα.

(Ο χορός σηκώνεται, στέκεται ίσια. Μπαίνει αργά ο Δαρείος – φάντασμα.)

Δαρείος (βαριά):

Ω, παιδί μου, Ξέρξη...
Δεν άκουσες.
Η Ύβρις τιμωρείται.

Και όποιος δεν ακούει το μέτρο...
πέφτει.

Χορός (μαζί):

Μακάρι να 'ρθει Ειρήνη ξανά...
Να γίνουν οι θρήνοι τραγούδι.
Να γεννηθεί απ' τις στάχτες...
μια σοφή ανθρωπιά.

(Όλοι γυρίζουν προς τη Θυμέλη.)

Άτοσσα (κλείσιμο):

Μέσα στο Θέατρο δεν ξεχνάμε.
Η Θυμέλη θυμάται.
Και μας δείχνει τον δρόμο...

Τελική σκηνή

Ο χορός στέκεται κυκλικά, ενώνουν τα χέρια, αργός κυκλικός χορός, με μουσική υπόκρουση (π.χ. ["Elegy" – Lisa Gerrard style] ή κάτι αρχαιοπρεπές).

🎭 Τίτλος: «Η Φωτιά του Προμηθέα»

Ο μύθος του **Προμηθέα** είναι από τους πιο δυνατούς και θεατρικούς – συνδυάζει **θυσία, ελπίδα, φωτιά, γνώση και τιμωρία**.

Διάρκεια: 5-6 λεπτά

Ηλικίες: 7-12

Πρόσωπα:

- Αφηγητής
- Προμηθέας
- Δίας (προαιρετικά)
- Άνθρωποι (2-3 παιδιά)
- Χορός (3-4 παιδιά ή ομάδα παιδιών)

Σκηνικά/κοστούμια:

- Προμηθέας με κόκκινη-πορτοκαλί κάπα (σύμβολο φωτιάς)
- Ο χορός με μαύρες/ουδέτερες στολές
- Πέτρα/βάθρο ως βράχος

- Προτζέκτορας ή φλόγα συμβολική (για τη Φωτιά)
-

☛ □ Κείμενο

[ΦΩΤΑ ΧΑΜΗΛΑ. ΜΠΑΙΝΕΙ Ο ΑΦΗΓΗΤΗΣ.]

Αφηγητής:

Πολύ παλιά...

Όταν ο κόσμος ήταν ακόμα στα σκοτάδια,

οι άνθρωποι έτρεμαν από το κρύο...

δεν ήξεραν τη φωτιά,

δεν ήξεραν τη γνώση.

(Μπαίνει ο Προμηθέας, αποφασισμένος)

Αφηγητής:

Ο Προμηθέας, Τιτάνας σοφός,

τους λυπήθηκε.

Κι απήφησε τον Δία...

Προμηθέας (δυνατά):

Δεν μπορώ να βλέπω τους ανθρώπους να υποφέρουν.

Θα τους δώσω το Φως.

Τη Φωτιά.

Το Δώρο της γνώσης!

(Γυρνά προς «ουρανό», σαν να κλέβει φωτιά. Ο χορός κινείται ανήσυχος.)

Χορός (μαζί, ανήσυχα):

Προμηθέα! Μη!

Ο Δίας θα θυμώσει...

Θα σε τιμωρήσει!

(Ο Προμηθέας κατεβαίνει και δίνει φωτιά στους Ανθρώπους)

Άνθρωπος 1 (χαρούμενα):

Ζεστασιά!

Άνθρωπος 2:

Φως τη νύχτα!

Άνθρωπος 3:

Μαγειρεύουμε, χτίζουμε, σκεφτόμαστε!

(Σύντομος χαρούμενος χορός ή χειρονομίες ευγνωμοσύνης)

Αφηγητής:

Αλλά ο Δίας θύμωσε...

Κι έδεσε τον Προμηθέα σε βράχο ψηλό,

να τον χτυπά ο άνεμος...

να τον τρώει ο αετός κάθε μέρα...

(Ο Προμηθέας ανεβαίνει σε "βράχο", σηκώνει τα χέρια.)

Προμηθέας (δυνατά):

Ακόμα κι αν πονάω...
δε μετανιώνω!
Γιατί η φωτιά...
άναψε την ελπίδα!

Χορός (απαγγέλλει, λυρικά):

Κι η Φωτιά δεν σβήνει...
Όσο υπάρχουν άνθρωποι...
που αγαπούν...
που παλεύουν...
που μαθαίνουν...

**(Όλα τα παιδιά στέκονται σε κύκλο γύρω του. Μπορεί να έχουν "φωτάκια"
ή ψεύτικες φλόγες.)**

Αφηγητής (τελευταία φράση):

Και μέσα στο Θέατρο...
η φλόγα του Προμηθέα...
καίει ακόμη.

🎵 Μουσική υπόκρουση / Προτάσεις:

- Εναλλακτικά όργανα (τύμπανα) με επαναλαμβανόμενο μοτίβο φωτιάς.
- Κομμάτι χωρίς λόγια, π.χ.:
 - [Two Steps From Hell – “Everlasting”]
 - [Brian Crain – “Wind” (για πιο λυρική έξοδο)]
 - [Orchestral ancient-sounding track με λύρα/φλάουτο]

🦋 Δρώμενο: "Τα φτερά του Ίκαρου"

Είναι ένας μύθος συμβολικός, δραματικός, ποιητικός, που μιλά για:

- το όνειρο και την ελευθερία,
- την τόλμη και την ύβρη,
- αλλά και για τη σχέση πατέρα–γιου.

Ιδανικός για σκηνική παρουσίαση με **αφήγηση, κίνηση και απλό σκηνικό**, ειδικά αν η παράσταση τιμά και την αρχαία σοφία και το δράμα.

Διάρκεια: 4–5 λεπτά

Ηλικία: 7–12 ετών

Ρόλοι:

- Αφηγητής
 - Δαίδαλος
 - Ίκαρος
 - Χορός (παιδιά-πουλιά ή φωνές ανέμου/ουρανού)
-

🔊 □ Κείμενο

(Σκοτεινή σκηνή. Μπαίνει ο Αφηγητής.)

Αφηγητής:

Μέσα σε έναν λαβύρινθο...
μακριά απ' τον κόσμο...
ζούσαν πατέρας και γιος.
Δαίδαλος και Ίκαρος.
Φυλακισμένοι...
μα όχι χαμένοι.

(Μπαίνουν ο Δαίδαλος και ο Ίκαρος, κοιτούν προς τον ουρανό.)

Δαίδαλος:

Ίκαρε...
Θα φτιάξουμε φτερά.
Με κερί και φτερά πουλιών.
Θα πετάξουμε μακριά!

Ίκαρος (με ενθουσιασμό):

Θα πετάξουμε;
Πάνω απ' τη θάλασσα;
Πάνω απ' τα σύννεφα;

(Ο Χορός κάνει ήχους ανέμου, κίνηση. Οι δυο υψώνουν χέρια, σαν φτερά.)

Αφηγητής:

Ο Δαίδαλος τον προειδοποίησε...
Όχι πολύ ψηλά,
μη λιώσει το κερί...
Όχι πολύ χαμηλά,
μη βραχούν τα φτερά...

(Ο Ίκαρος αρχίζει να περιστρέφεται χαρούμενος – σα να πετά.)

Ίκαρος (γελώντας):

Πετάω!
Πετάω ελεύθερος!
Ο ήλιος με ζεσταίνει!
Μπορώ να αγγίξω τον ουρανό!

(Ξαφνικά σταματά. Κοιτάει τα φτερά του. Φωνές από τον Χορό.)

Χορός (αργά):

Το κερί... λιώνει...
Τα φτερά... πέφτουν...
Η πτώση αρχίζει...

(Ήχος πτώσης. Ο Ίκαρος γονατίζει. Ο Δαίδαλος τον κοιτά θλιμμένος.)

Δαίδαλος (σιωπηλά):

Ίκαρε... παιδί μου...

Αφηγητής:

Ο Ίκαρος έπεσε...
μα για λίγο...
είχε αγγίξει τον ουρανό.
Κι ακόμα μιλούν για εκείνον...
Που τόλμησε να πετάξει.

(Όλα τα παιδιά σχηματίζουν κύκλο. Ο Ίκαρος στο κέντρο, σαν αστέρι.)

Χορός (απαγγελία):

Δεν φτάνει να ζεις...
πρέπει να ονειρεύεσαι.
Δεν φτάνει να περπατάς...
πρέπει να πετάς.

🎵 Μουσική Υπόκρουση:

- **Λυρική και ατμοσφαιρική** (π.χ. άρπα, λύρα, απλό πιάνο):
 - "*Comptine d'un autre été – Amélie*" (instrumental)
 - "*Icarus*" – *Ralph Rousseau* (για βιόλα ντα γκάμπα)
 - Ή δική μου σύνθεση, αν θες κάτι αυθεντικό.

🎭 Σκηνικά/Κοστούμια:

- Φτερά από χαρτόνι ή υφάσματα (λευκό/μπλε)
- Μπλε φόντο με ήλιο – ή ουρανός από ύφασμα
- Χορός με απλές κινήσεις «ανέμου»

Δρώμενο: "Ο Θησέας και ο Μινώταυρος"

🎯 Γιατί ταιριάζει:

✦ Είναι δραματικός και θεατρικός από τη φύση του: Λαβύρινθος, τέρας, ηρωισμός, σωτηρία.

✦ **Περιλαμβάνει στοιχεία σκηνικής δράσης:**

- Είσοδος στον λαβύρινθο
- Αγωνία – συνάντηση με τον Μινώταυρο
- Χορευτική έξοδος με τον μίτο της Αριάδνης
- Τελετουργικό και "χορευτικό" φινάλε

✦ **Έχει ηθικό υπόβαθρο:**

- ✓ ☐ Ήρωας που σώζει νέους
- ✓ ☐ Συμβολίζει τη νίκη του ανθρώπου πάνω στο φόβο και το σκοτάδι
- ✓ ☐ Η έξοδος με τον μίτο θυμίζει επιστροφή στο φως — πολύ ταιριαστό για γιορτή που έχει κέντρο τη Θυμέλη (δηλαδή, το φως της τέχνης και της ζωής)

👤 **Για παιδιά 7–12 ετών:**

Είναι εύκολος να παρουσιαστεί με 3–4 βασικούς ρόλους και έναν χορό που λειτουργεί σαν φωνή συνείδησης, ή σαν κάτοικοι της Αθήνας/Κρήτης.

Δρώμενο:

Διάρκεια: 5–6 λεπτά

Ηλικία: 7-12 ετών

Ρόλοι:

- Θησέας
- Μινώταυρος
- Αριάδνη
- Χορός (Αθηναίοι και Κρητικοί)

👤 **Σκηνικά/Κοστούμια:**

- **Θησέας:** Σπαθί, ρούχα που παραπέμπουν σε αρχαίο ήρωα (μπλε ή λευκό χρώμα).
- **Μινώταυρος:** Μάσκα ταύρου, κόκκινο ή μαύρο κοστούμι.
- **Αριάδνη:** Απλό λευκό φόρεμα, με κόκκινο μίτο (σχοινί) στην πλάτη.
- **Χορός:** Αθηναίοι/Κρητικοί με λευκά και μπλε ενδύματα.

👤 ☐ **Κείμενο:**

(Σκοτεινός χώρος. Μπαίνει ο Αφηγητής με ήχο τυμπάνων ή μυστηριώδη μουσική.)

Αφηγητής:

Μια φορά κι έναν καιρό,
στην Κρήτη, την αρχαία γη,
ζούσε το πιο τρομερό τέρας,
το **Μινώταυρος** στον λαβύρινθο.

(Ο Χορός αρχίζει να κινείται, δημιουργώντας έναν «λαβύρινθο» με τα σώματά τους.)

Αφηγητής (συνεχίζει):

Μια φορά το χρόνο, οι Αθηναίοι έστελναν παιδιά στην Κρήτη,
για να τα προσφέρουν στον Μινώταυρο.
Όμως, η καρδιά του Θησέα ήταν γεμάτη θάρρος.
Έτσι, αποφάσισε να πάει κι εκείνος στην Κρήτη...
να σώσει τους νέους του λαού του.

(Ο Θησέας μπαίνει αποφασιστικά. Κοιτάζει γύρω του και προχωρά.)

Θησέας (με θάρρος):

Στο τέλος του λαβυρίνθου, θα τον βρω.
Ο Μινώταυρος δεν θα με τρομάξει.
Με τη δύναμη και την πίστη μου, θα τον νικήσω!

(Η Αριάδνη μπαίνει κρατώντας το μίτο, το ρίχνει στα πόδια του Θησέα.)

Αριάδνη (με αγωνία):

Θησέα! Πάρε το μίτο αυτό,
μόνο έτσι θα βρεις το δρόμο σου έξω από τον λαβύρινθο.
Με το μίτο θα ξαναβρεις την έξοδο,
αν τα καταφέρεις και νικήσεις το τέρας.

Θησέας (παίρνει το μίτο):

Ευχαριστώ, Αριάδνη!
Θα το χρησιμοποιήσω για να μην χαθώ.

(Η Αριάδνη φεύγει. Ο Θησέας μπαίνει στον λαβύρινθο. Ο ήχος της μουσικής γίνεται πιο έντονος.)

(Ο Θησέας κινείται στον λαβύρινθο, και ο Μινώταυρος εμφανίζεται στο βάθος, ακούγεται το γρύλισμα του τέρατος.)

Μινώταυρος (τραγουδά με βαριά φωνή):

Εγώ είμαι το τέρας της Κρήτης,

με τη δύναμη του σκοταδίου και του θανάτου.
Δεν υπάρχει δρόμος για εσάς, θνητοί!
Αν δεν με νικήσεις, θα χαθείς!

(Η μάχη ξεκινά. Ο Θησέας και ο Μινώταυρος βρίσκονται σε κοντινές θέσεις. Ο Θησέας αποφεύγει τις επιθέσεις του τέρατος και του φωνάζει.)

Θησέας (με θάρρος):

Μινώταυρε, εσύ που φοβάσαι το φως,
με την καρδιά του ήρωα θα νικήσω την ύβρη σου!

(Ο Θησέας ρίχνει το τελικό χτύπημα στον Μινώταυρο, και το τέρας πέφτει στο έδαφος.)

(Ο Θησέας βγαίνει από τον λαβύρινθο και περπατά ελεύθερος προς την έξοδο. Ο Χορός τον ακολουθεί σε μια χορευτική κίνηση.)

Αφηγητής (με χαρά):

Ο Θησέας νίκησε!
Η Κρήτη είναι ελεύθερη,
ο λαβύρινθος σκοτεινός,
αλλά ο ήρωας έχει φως.

(Ο Θησέας και ο Χορός σηκώνουν τα χέρια τους, δείχνοντας τη νίκη.)

Χορός (τραγουδά):

Θησέα, ήρωα αγαπημένε,
σώσε μας από το σκοτάδι του φόβου!
Η καρδιά σου είναι φωτεινή
και η νίκη σου ανεξίτηλη!

(Η μουσική ανεβαίνει δυναμικά καθώς τα παιδιά χορεύουν με τη μορφή κύκλου γύρω από τον Θησέα, σχηματίζοντας το φως της νίκης.)

Μουσική Υπόκρουση:

- Ατμοσφαιρική μουσική** για την αρχή και το πέρασμα στον λαβύρινθο: πιάνο με ελαφρύ θρόισμα.
- Δυναμική μουσική** για την τελική μάχη με τον Μινώταυρο: έντονα τύμπανα, ατμοσφαιρικές χορδές.
- Χορευτική μουσική** για το τέλος, όπου τα παιδιά γιορτάζουν: παραδοσιακός χορός ή μελωδία με χαρούμενο ρυθμό.

✿ Ωδή στη Θυμέλη

(για 50 παιδιά – τελική σκηνή)

Παιδί 1

Στην καρδιά της σκηνής, μια πέτρα στέκει,
Θυμέλη λέγεται — παλιά, σοφή, μεγάλη.

Παιδί 2

Εκεί όπου μιλούσε ο θεός και ο ποιητής,
εκεί χτυπά ο παλμός της κάθε μας ψυχής.

Μαζί (2-3 παιδιά)

Είναι κύκλος ιερός, λόγος, σώμα και φωνή,
είναι το θέατρο γενιά, σπορά κι αναπνοή.

Παιδί 3

Απ' τον Διόνυσο αρχινά, με μάσκες και τραγούδι,
και φτάνει ως εμάς ξανά, παιδιά του ίδιου ρού.

Παιδί 4

Με χορό, με γέλιο, με σιωπή,
με αγώνα και φιλή.

Όλα τα παιδιά (αργά, ρυθμικά)

Γύρω από τη Θυμέλη
σμίγουνε οι καρδιές,
σε κύκλο χτίζουν λέξεις,
σε φλόγα οι σκιές.

Παιδί 5

Είμαστε εμείς που ονειρευτήκαμε φως
μέσα σε αρχαίους ήχους και σκόνη παλιά.

Παιδί 6

Φωνάζουμε με σώμα και στήθος πλατύ:
«Η τέχνη είναι Ελευθερία! Ζει!»

Μαζί

Ζει στη Θυμέλη — κι εμείς της φρουροί.

(παύση – μπαίνει η μουσική του χορού)

Όλα τα παιδιά (ψιθυριστά, καθώς ξεκινούν να κινούνται σε κύκλο)

Χορεύουμε, τραγουδάμε,
τη μνήμη κρατάμε,
θυμέλη παλιά —
καινούργια καρδιά.

✿ ΩΔΗ ΣΤΗ ΘΥΜΕΛΗ

Τελικό δρώμενο – 50 παιδιά – Διάρκεια: 5-7 λεπτά

🌀 ΣΚΗΝΙΚΗ ΔΟΜΗ

- **Η Θυμέλη** (π.χ. μια στρογγυλή πέτρα ή σύμβολο) στο κέντρο του χώρου.
 - Τα παιδιά ξεκινούν **σε διάταξη ημικυκλίου** γύρω από αυτή.
 - Ορισμένα παιδιά βγαίνουν μπροστά για να απαγγείλουν, άλλα απαντούν χορωδιακά.
 - Τελικά όλα τα παιδιά **ενώνονται σε κυκλικό χορό** γύρω από τη Θυμέλη.
-

🖋️ ΔΙΑΝΟΜΗ ΡΟΛΩΝ & ΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕ ΟΔΗΓΙΕΣ

◆ ΠΡΟΛΟΓΟΣ (1-6)

☐ Παιδιά 1 & 2 (στο κέντρο, δίπλα στη Θυμέλη)

(στάση ευθύτητας, ήσυχη φωνή)

- 1:** Στην καρδιά της σκηνής, μια πέτρα στέκει,
2: Θυμέλη λέγεται — παλιά, σοφή, μεγάλη.

☐ Παιδιά 3-4 (προχωρούν αργά μπροστά)

- 3:** Εκεί όπου μιλούσε ο θεός και ο ποιητής,
4: Εκεί χτυπά ο παλμός της κάθε μας ψυχής.

☐ Παιδιά 5-6 (σηκώνουν τα χέρια προς τον ουρανό)

5-6 μαζί: Είναι κύκλος ιερός, λόγος, σώμα και φωνή,
είναι το θέατρο γενιά, σπορά κι αναπνοή.

◆ ΜΕΣΟ (7-30)

☐ Παιδιά 7-10 (σχηματίζουν μικρό χορό γύρω από τη Θυμέλη)

- 7:** Απ' τον Διόνυσο αρχινά,
8: με μάσκες και τραγούδι,
9: και φτάνει ως εμάς ξανά,
10: παιδιά του ίδιου ρού.

☐ **Παιδιά 11-14 (από τα πλάγια, κάνουν κυματιστές κινήσεις χεριών)**

11: Με χορό, με γέλιο,

12: με σιωπή,

13: με αγώνα

14: και φιλή.

☐ **Παιδιά 15-20 (κάθονται σε ημικύκλιο, χορωδιακά)**

Όλοι μαζί:

Γύρω από τη Θυμέλη

σμίγουνε οι καρδιές,

σε κύκλο χτίζουν λέξεις,

σε φλόγα οι σκιές.

☐ **Παιδιά 21-24 (περπατούν αργά με σοβαρότητα)**

21: Είμαστε εμείς που ονειρευτήκαμε φως

22: μέσα σε αρχαίους ήχους

23: και σκόνη παλιά.

☐ **Παιδί 24 (σηκώνει το χέρι ψηλά)**

24: Φωνάζουμε με σώμα και στήθος πλατύ:

«Η τέχνη είναι Ελευθερία! Ζει!»

☐ **Παιδιά 25-30 (όλα μαζί – σταδιακά δυναμώνουν τη φωνή)**

Όλοι μαζί:

Ζει στη Θυμέλη — κι εμείς της φρουροί!

◆ **ΕΠΙΛΟΓΟΣ – ΚΥΚΛΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ (31-50)**

● **Παιδιά 31-40 (προχωρούν αργά σε κύκλο γύρω από τη Θυμέλη)**

(μουσική αρχίζει απαλά – τύμπανο ή λύρα ή σύγχρονη υπόκρουση με αρχαιοπρεπή ήχο)

Όλοι μαζί (με ρυθμό – σχεδόν σαν ψαλμός):

Χορεύουμε, τραγουδάμε,

τη μνήμη κρατάμε,

θυμέλη παλιά —

καινούργια καρδιά.

● **Παιδιά 41-50 (μπαίνουν στον κύκλο, ενώνονται με τους υπόλοιπους – κρατιούνται από χέρια)**

Όλοι μαζί (πιο δυνατά, τελική επωδός):

Γύρω από τη Θυμέλη!

Γύρω από τη Θυμέλη!

✠ **ΚΥΚΛΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ – ΤΕΛΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ**

- Όλα τα παιδιά πιασμένα σε κύκλο γύρω από το κέντρο (τη "Θυμέλη").

- Κάνουν **αργές περιστροφές**, με απλή **στρογγυλή χορογραφία** – μπορούν να σηκώσουν τα χέρια ψηλά στο τέλος.
- Ο κύκλος **σφίγγει και ανοίγει**, συμβολίζοντας τη σύνδεση και την ελευθερία.
- Η μουσική φτάνει σε **συγκινητική κορύφωση**.

(Η φράση «**παιδιά του ίδιου ρου**» είναι **ποιητική** και συμβολική.

≠ Το «**ρού**» σημαίνει **ποτάμι, ροή**, δηλαδή κάτι που κυλάει, συνεχίζεται.

≠ Άρα, «**παιδιά του ίδιου ρου**» σημαίνει:

*Παιδιά που ανήκουν στην ίδια ροή της ιστορίας, της τέχνης, του πολιτισμού.
Παιδιά που συνεχίζουν κάτι που ξεκίνησε πριν χιλιάδες χρόνια — την παράδοση του θεάτρου, του λόγου, του χορού, της έκφρασης.*

■ Δηλαδή εσείς — τα σημερινά παιδιά — είστε **κομμάτι του ίδιου μεγάλου ποταμού** που ξεκίνησε από τον Όμηρο, τον Αριστοφάνη, την Ευριπίδη... και συνεχίζεται ως σήμερα.

☞ ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1 (ήσυχα, με δέος):

Τι είναι η Θυμέλη;
Ένας βωμός στο κέντρο του θεάτρου.
Μια καρδιά που χτυπά εδώ και αιώνες.

☞ ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2 (λυρικά):

Εδώ μαζεύονταν οι ποιητές, οι ηθοποιοί,
οι φωνές, οι σιωπές, οι κινήσεις.
Εδώ άνθισε το θέατρο,
εδώ γεννήθηκε η φαντασία.

☞ ΑΦΗΓΗΤΗΣ 3 (με περηφάνια):

Κι εμείς;
Ποιοι είμαστε εμείς;
Παιδιά... του ίδιου ρου!

☞ ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 4 (με έμφαση):

Του ίδιου ποταμού.
Απ' τον Ορφέα ως τον Αριστοφάνη...
Απ' τη Θυμέλη της Επιδαύρου
ως την αυλή του σχολείου μας σήμερα.

☞ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ (μαζί, δυνατότερα):

Είμαστε παιδιά του ίδιου ρου!
Μέσα μας κυλάει η ίδια μνήμη,

η ίδια αγάπη για το φως,
τον λόγο, τον ρυθμό, το Θέατρο.)

****ΛΗΞΗ ΓΙΟΡΤΗΣ ΜΕ ΖΩΝΑΡΑΔΙΚΟ ΓΥΡΩ ΠΟ ΤΗ ΘΥΜΕΛΗ**

(επίλογος για την ειρήνη)

Αφηγητής

Ο ζωναράδικος, ο χορός της Θράκης, της γης του Ορφέα, κυλά σαν αρχαίος ποταμός γύρω από τη Θυμέλη, υφαίνοντας έναν κύκλο μνήμης και ελπίδας. Τα παιδιά, με βήματα ελαφρά και καρδιές γεμάτες φως, γίνονται οι νέοι μύστες της ειρήνης, ξυπνώντας τη μουσική που ημερεύει τον κόσμο.

Σε κάθε στροφή, αντηχεί η φωνή του Αριστοφάνη που υμνεί την Ειρήνη, και η λύρα του Ορφέα που ενώνει ουρανό και γη. Γύρω από τη Θυμέλη, ο χρόνος λυγίζει: παρελθόν και μέλλον γίνονται ένα τραγούδι. Ένα τραγούδι συμφιλίωσης, προσφορά στο φως και στη ζωή.

Η φωνή του Αριστοφάνη ψιθυρίζει:
"Ειρήνη για πάντα",
κι ο κύκλος μεγαλώνει, φτάνει ως τ' άστρα.

(ζωναραδικος χορός «ήρθες έφτασες ειρήνη»Μίνως Μάτσας)